

เป็นครูอย่าเผลอ!

นายวีระพันธ์ โชติวัน นิติกรชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๒

อาชีพครูเป็นอาชีพชั้นสูง ต้องมีจิตใจที่สูงส่ง เนื่องจาก มีกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพ มีเงินเฉพาะ มีกฎหมายเฉพาะกำกับควบคุม ไม่เหมือนกับวิชาชีพอื่น ๆ ที่เป็นวิชาชีพทั่วไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะพูดในฉบับนี้คือสิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพครูต้องระมัดระวัง เนื่องจากครูเป็นคนที่สังคมให้ความคาดหวังว่าจะต้องดำเนินชีวิตอย่างมีวินัย มีคุณธรรม มีจริยธรรม และเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่าครูเป็นผู้มีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพเป็นที่ไว้วางใจ จึงจะต้องดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างต่อคนทั้งหลาย หรือต่อสังคมโดยรวม เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จึงทำให้ครูสูงส่งในวิชาชีพ และปัจจุบันสังคมก็ต้องการครูที่เป็นมืออาชีพที่สามารถส่งเสริมให้สังคมเกิดความสงบสุข วันนี้จะขอกล่าวถึงในบางเรื่อง que ครูจะหลงลืม ผิดพลาด ทำตามอารมณ์ หรือขาดสติไม่ได้ก็คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 94 วรรคสาม ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด เล่นการพนันเป็นอาชญา หรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ในปัจจุบันนอกจากครูจะต้องขวนขวายหาความรู้ พัฒนาตนเองให้ทันโลกทันเหตุการณ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีแล้ว เรื่องที่ครูจะต้องคำนึงถึงที่สุดก็คืออัตลักษณ์ ธรรมเนียม และประเพณีสังคมดั้งเดิมของประเทศไทย ประเทศไทยที่เปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่เป็นเอกลักษณ์ แต่สิ่งหนึ่งที่ศิลาเข้ามาคือสิ่งยั่วยุทำลาย คือสื่อทางเพศที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีอยู่ทั่วไปในโลกโซเชียล ครูอาจจะขาดสติหลงลืมได้ หากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับครูแล้วก็เปรียบได้กับแมวที่เราเลี้ยงกินลูกไก่ของเราเอง เราไม่สามารถเลี้ยงแมวตัวนั้นต่อไปได้อีก ถ้าครูโดนตรงนี้แล้วจะต้องถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีโทษให้ออกสถานเดียว เพราะฉะนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 มีความห่วงใย จึงขอใช้ช่องทางนี้เป็นสื่อมาบอกเล่าเพื่อเตือนใจครูไว้ว่าจะทำพลาดในเรื่องนี้ได้เด็ดขาด ถ้าหากถูกข้อหานี้แล้วเป็นวินัยร้ายแรงจะต้องออกจากอาชีพอย่างเดียว โดยวันนี้จะขอยกตัวอย่างว่ามีครูที่บอกว่าเขารักเด็กนักเรียน โดยนำนักเรียนชั้นม.2 ไปโน้มน้าว พาไปเที่ยว เมื่อเรื่องปรากฏขึ้นครูท่านนี้จึงจ่ายเงินและทำสัญญาหมั้นหมายจะแต่งงานกับเด็กนักเรียน แต่ในการสอบสวนและทางกฎหมายจะมองว่าหากครูมีครอบครัวอยู่แล้ว การกระทำในลักษณะนี้มีความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและผิดกฎหมายบ้านเมือง การจัดให้เป็นนางบำเรอนั้นผิดกฎหมาย รวมถึงอายุของเด็ก และองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยที่จะต้องนำมาพิจารณา

โดยสายตาทางกฎหมายไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นหลังจากสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจึงต้องลงโทษสถานหนักอย่างเดียวคือปลดออก ครูอาจมองว่าตนได้ดูแล เยียวยาผู้เสียหายแล้วจึงขออุทธรณ์คำสั่ง **ปรากฏว่า ก.ค.ศ.สั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออก** เพราะหากปล่อยให้ครูมีพฤติกรรมดังกล่าวสังคมอาจจะเกิด**ความเสื่อมศรัทธาในวิชาชีพครู** ครูเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงฟ้องศาลปกครองให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออก โดย**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.457/2560** คือเกิดเมื่อปี 2560 เมื่อ 2 ปีนี้เอง ศาลปกครองสูงสุดให้เหตุผลประกอบว่า ข้าราชการครู โดยสถานะความเป็นข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมดำรงตนอยู่อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีตามตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ประชาชนยอมรับและไว้วางใจในการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน แม้ความรักเป็นสิ่งงดงามและไม่มีใครปฏิเสธการมีความรัก แต่ความรักเกิดขึ้นผิดที่ ผิดเวลา ประพฤติผิดกฎระเบียบหรือทำนองคลองธรรม ความรักที่งดงามย่อมแปรเปลี่ยนเป็นโทษที่ทำลายทั้งความคาดหวังของสังคมและเกียรติศักดิ์ศรีในตำแหน่งหน้าที่การงาน ดังเช่นข้าราชการครูที่ได้รับการลงโทษไล่ออกจากราชการในคดีนี้ จึงขอให้ครูระมัดระวังและห้ามพลอตตามกระแสโลกาภิวัตน์เด็ดขาดเพราะไม่คุ้มค่ากับชีวิตและความเสื่อมเสียที่จะเกิดขึ้นเอาเสียเลย